

навчання. Це обумовлює необхідність створення тестової бази як на кафедральному, так і загально університетському рівнях для накопичення та систематизації учбових та екзаменаційних матеріалів, які зберігатимуться в електронному вигляді та безперервно збагачуватимуться та модернізуватимуться.

Emil Pieńkowski,

Siedlce University of Natural Sciences and Humanities, Siedlce, Poland

INFLUENCE OF INFORMATION SYSTEMS ON HUMAN DEVELOPMENT

Abstract. Nowadays, the use of the Internet and a computer in a kindergarten is a response to the development of the information society. The aim of this article is to present positive aspects of using the Internet and a computer both by pre-school children and teachers, while stressing their special role in the educational process.

Admission. Nowadays, the development of the information society is becoming a natural element that accompanies the child from an early age. It is the children who have an innate ability to use information technologies. The task of modern education is to properly familiarize the child with the useful aspects of multimedia. New technologies should be used to support children's development and make the Internet used with common sense.

Influence of the internet and information systems. The Internet greatly influences the development of a young person. The use of multimedia programs based on visual and auditory qualities provides positive stimuli, thus influencing the child's senses and involvement. Computer and Internet is a rich source of interesting pictures, cartoons and games for preschoolers, which, depending on their age, have a positive impact on their intellectual development. The earlier a child learns to use the content posted on the Internet, the easier and with pleasure he will learn the knowledge he needs to achieve the best results in learning.

Working with a computer in pre-school education encourages children to concentrate and perform even tasks that are tedious and not very encouraging. Using a mouse, a tactile tablet or other reproduction device affects the efficiency of manual, concentration of attention, as well as the child's perceptual-motor abilities. Drawing in graphic programs is more difficult than using a colored pencil or a pencil on paper and also has a slightly different function. When drawing on a computer, the precision of movement is important, but to a lesser extent the pressure or time of drawing a given element. Hand training is an important element of the child's education.

Preschooler, can learn foreign languages on the internet. An example would be learning English online. This form of learning is very attractive for a child, because it connects not only to good fun, both for children and adults, but at the same time it saves time and money.

Summary. Internet and computer are a very attractive and valuable educational tool for a preschooler, thanks to him he willingly conducts research, conducts experiments, solves problems and tries to think in a creative and creative way. Both resources

of information technology encourage children to cooperate and most importantly to learn to learn about the world around them. However, it should be remembered that the use of the Internet and a computer in a kindergarten should play a supporting role for all types of activating educational methods. Multimedia is designed to support the traditional form of kindergarten work, therefore the use of them must be limited so as not to adversely affect the child's physical and emotional-social needs.

References

1. [Electronic resource]. – Access mode: www.sp4.konin.lm.pl/internet.doc
2. Muchacki M., Przydatność komputera w edukacji dziecka,
3. [Electronic resource]. – Access mode: http://edunet.amu.edu.pl/mae2012/32_Walter_2012.pdf
4. [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.dzieci.org.pl>
5. [Electronic resource]. – Access mode: www.domowyprzedszkolak.pl
6. [Electronic resource]. – Access mode: www.qlturka.pl
7. [Electronic resource]. – Access mode: http://www.genbit.uph.edu.pl/okiwi/Publikacja_II_OKI_Wzi.pdf

Д.О. Сопова,

аспірантка кафедри теорії та історії педагогіки
Педагогічного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ АКАДЕМІЧНОЇ ЧЕСНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ ЄВРОПИ

Переважає більшість випадків корупції і обману не мають певної регіональної специфіки або оригінальності: їх незмінний склад (хабарі, вимагання, грошові розтрата, фінансові махінації, плагіат, списування) є досить типовим практично для всіх регіонів світу. Можна говорити лише про особливу поширеність і небезпеку певних академічно нечесних проявів в тих чи інших країнах. В цілому ж системи освіти різних країн можна класифікувати не стільки за наявністю або відсутністю тих чи інших негативних явищ, скільки за ефективністю боротьби з ними [1, с. 402]. В цьому випадку основний поділ проходить між країнами Європи з одного боку і більшістю пострадянських держав з іншого. Якщо країни «першої групи» жорстко і систематично борються з корупцією і обманом, то в країнах «другої групи» така боротьба відбувається лише періодично, і більшість академічно нечесних проявів (наприклад, обман на іспиті і плагіат) сприймаються значною частиною суспільства як нормальне явище.

Головним принципом ефективної протидії академічно нечесним проявам в освіті є комплексність і системність вжитих заходів, при тому що якихось особливих заходів, які могли б стати панацеєю в боротьбі з корупцією і обманом, не існує [2, с. 83]. Якщо реформи відбуваються в окремому освітньому секторі без паралельних реформ в інших сферах (державної служби, антикорупційного

законодавства, регулювання фінансових потоків), їх ефект також відчутно слабшатиме. Враховуючи ці застереження, можна виділити наступні групи дій заборони, реформа системи менеджменту та нормативної бази, стимулювання громадського контролю, підвищення компетентності і моральної мотивації викладачів та студентів [3, с. 697].

Розглянемо ті механізми, використання яких дає шанс країнам «другої групи» перейти в «першу». Основним документом, який регламентує сферу освіти в університетах Європи є «Етичний кодекс». Візьмемо для прикладу «Етичний кодекс університету Тампере» (Фінляндія). Модель даного кодексу є типовою в загальнонауковому сенсі. У ній пропонується загальна, універсально значуща структура і нормативна основа створення етичного кодексу для сучасного університету. В основі моделі лежать дві головні ідеї про протиріччя: 1) між професійними і корпоративними інтересами; 2) між професійними (орієнтованими на знання) і прагматичними (орієнтованими на переваги в цілому) мотивами життя університетської спільноти. Тут точно позначені основні виклики, перед якими постали університети в сучасному демократично-ринковому суспільстві і які задають основні лінії напруги і конфліктів як внутрішньому життю університетів, так і їх взаєминам із зовнішнім світом [4, с. 81].

Визначною рисою політики європейських країн по боротьбі з корупцією є опора на такі контролюючі установи, які займають автономне становище по відношенню до ієрархічної системи менеджменту освіти або окремих вищих навчальних закладів. У деяких країнах (наприклад, Німеччина і Швеція) існують незалежні органи виконавчої влади — антикорупційні комітети — які спеціально опікуються сферою освіти по підрозділах [5, с. 202].

Досвід ряду європейських постсоціалістичних країн свідчить про те, що істотний внесок в боротьбу з академічно нечесними проявами можуть внести антикорупційні студентські рухи. Прикладами можуть служити діяльність боснійської студентської групи «Міленіум», яка за підтримки урядових структур і міжнародних організацій проводить моніторинг сприйняття корупції в вузах і кампанії по мобілізації громадськості, і Антикорупційної студентської мережі (ACSN), що включає студентські організації з Албанії, Болгарії, Македонії, Молдови, Сербії та Хорватії.

Поряд з організаційними та правовими заходами дуже важливо навчання спеціальним навичкам, а також підвищення рівня інформованості та моральної мотивації тих, хто може зіграти ключову роль в боротьбі з корупцією. Викладачам, адміністративному та технічному персоналу, студентам і активістам потрібно надати допомогу в навчанні навичкам антикорупційного моніторингу бюджету установ, взаємовідносин адміністрації з постачальниками послуг. Поряд з навчанням, дуже важливо спростити фінансову та іншу звітність, щоб полегшити всім бажаючим можливість її перевіряти.

Література

1. Brown, A. (1997) «Transforming schools into communities of thinking and learning about serious matters», *American Psychologist*, 52: P. 399–413.
2. Baird, J.R. and Northfield, J.R. (eds) (1992) *Learning from the PEEL Experience*, Melbourne: Monash University Press, P. 80–97.
3. Siniver, E. (2013) Cheating on exams. *Collage Student Journal*, P. 593–604.
4. Сопова, Д.О. (2017) Феномен академічної чесності у контексті якості сучасної вищої освіти. *Педагогічна освіта: теорія і практика* (28). — С. 79–84. ISSN 2311-2409
5. Сопова, Д.О. (2017) Етичний кодекс як гарант академічної чесності в університетах Європейського Союзу. Основні напрями розвитку наукових досліджень молодих учених // Переяслав-Хмельницький, 2017. — 202 с.

В.В. Стопа,

студентка факультету іноземних мов

Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Ю.А. Рибінська,

науковий керівник, доктор педагогічних наук, доцент кафедри іноземної філології факультету журналістики і міжнародних відносин

Київського національного університету культури і мистецтва

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Україна орієнтується на входження до світового освітнього простору, що зумовлює посилення уваги до вивчення іноземної мови на всіх рівнях національної системи освіти. Це пов'язано із динамічністю сучасного світу та безперервним оновленням вимог до педагогів. З огляду на це, збільшуються запити до змістового та організаційно-методичного наповнення професійної підготовки майбутніх викладачів іноземних мов, що базуються на ідеях компетентнісного підходу.

Практична мета навчання іноземних мов полягає в опануванні іншомовною комунікативною компетентністю. Дана компетентність являє собою особливий вид професійної компетентності, що визначається як готовність та здатність до оволодіння предметними та науковими знаннями у професійному спілкуванні.

Термін «іншомовна комунікативна компетентність» було запроваджено Д. Хайзмом. Під цим терміном ми розуміємо знання, що забезпечують індивіду можливість здійснення функціонально спрямованого мовленнєвого спілкування для досягнення успіху в комунікації в середовищі іншомовної культури [3, с. 11].

Тож формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх викладачів іноземних мов має бути спрямоване не лише на набуття здатності до практичного застосування іноземної мови у професійній сфері, але й до міжкультурного спілкування.

Тому ми можемо визначити, що іншомовна комунікативна компетентність — це система знань, умінь та навичок, що необхідні для ефективного здійснення іншомовної комунікації у професійній та міжкультурній сферах. Саме рівень